

“Betrokken bij onze kinderboerderij”

> Birgit van der Laan

Balancerend op zijn achterhoeven probeert een grote, gecasteerde Nubische bok bij de onderste takken van de fruitboom te komen. Hij kan er net bij, maar helaas voor hem: hij is nog te vroeg, er groeit maar weinig in februari. Geiten zijn eigenlijk overal hetzelfde, maar dat elke kinderboerderij anders is, dat bleek ook maar weer tijdens het bezoek aan kinderboerderij de Papenhoeve in Papendrecht. De Papenhoeve is één van de nieuwste (herrezen) kinderboerderijen van Nederland. Vol enthousiasme en passie zijn bestuur, medewerkers en vrijwilligers aan de slag om de kinderboerderij opnieuw vorm te geven. En de Nubische bok? Hij zal daar straks ongetwijfeld ook de vruchten van plukken.

Toen de gemeente Papendrecht enkele jaren geleden dreigde met dusdanige bezuinigingen dat de kinderboerderij zou moeten verdwijnen, kwamen de inwoners van Papendrecht snel in actie. Er werden protesten georganiseerd en bijeenkomsten tussen burgers en de gemeente belegd. De kinderboerderij kostte de gemeente veel geld en na 40 jaar trouwe dienst waren de gebouwen flink verouderd. Er moest dus iets gebeuren. Na vele gesprekken en onderhandelingen werd besloten dat de kinderboerderij overgedragen zou worden aan een zelfstandige stichting. De gemeente heeft daarvoor wel een voorlopige subsidie toegezegd tot 2016. Deze wordt nog aangepast aan de werkelijke kosten die de nieuwe boerderij (nu en straks) maakt als ze ook aan het Keurmerk Kinderboerderijen wil kunnen voldoen. Ook heeft de gemeente nog één grote investering gedaan voor de overdracht: de kinderboerderij is opnieuw opgebouwd.

In januari 2014 was het zover. Grote machines reden het terrein op en alle gebouwen werden gesloopt. In de maanden die erop volgden, werd een moderne kinderboerderij gebouwd. Eén die past binnen de lokale architectuur en voldoet aan de hedendaagse eisen. Niet alleen op het gebied van arbo en veiligheid, maar ook op het gebied van dierenwelzijn, duurzaamheid en het bieden van een sociale werkplek. Zonder natuurlijk het laagdrempelige karakter van de kinderboerderij uit het oog te verliezen. In september werd onder grote belangstelling de vernieuwde Papenhoeve geopend.

Vanaf nul beginnen

“Sinds september zijn we echt inhoudelijk bezig op de kinderboerderij. Er is veel veranderd na de oude situatie en je merkt ook dat sommige bezoekers even moeten wennen. Zo werden er vroeger meer dieren gehouden. Wij hebben bewust gekozen voor wat minder dieren per soort, zodat we voor de verzorging en voor de dieren zelf voldoende tijd en geld hebben”, zo vertelt Errol Risakotta, voorzitter van de nieuwe stichting.

“Wij hebben in maart 2014 de stichting opgericht. Toen waren we nog met vijf personen, maar Loes Groeneveld, ons jongste bestuurslid, bleek beter op haar plek op de werkvloer. “ Ze had een afgeronde MBO-4 opleiding paraveterinair gevolgd en was op zoek naar een nieuwe baan. We hebben haar aangesteld als coördinator van de kinderboerderij, niet meteen als beheerder. Om Loes de gelegenheid te geven om de functie vorm te geven en haar collega dierversorgers te coachen, willen we haar niet meteen alle verantwoordelijkheden en taken geven. Loes werkt 32 uur als coördinator. Daarnaast werken Sebastiaan en Agnes hier beiden 20 uur per week als dierversorger, zij zijn net van school af. Als bestuur vinden we het belangrijk om ze goed te begeleiden, zodat ze kunnen groeien. Het werken op de kinderboerderij is zo breed. Je moet niet alleen met dieren om kunnen gaan, maar ook met mensen, educatie, administratie, beleid etc. Dat kunnen we niet meteen van ons nieuwe team verwachten. Zeker niet omdat we vanaf nul begonnen zijn met een nieuwe boerderij, dieren en mensen.”

Interview Kinderboerderij de Papenhoeve in Papendrecht

“Voor ons als bestuur is het ook nieuw. Ik kom zelf uit het bedrijfsleven en ben nu meer dan fulltime vrijwillig voor de kinderboerderij aan de slag. Het opbouwen van een nieuwe organisatie en het neerzetten van beleid vind ik een hele uitdaging. Ik heb jarenlang in het zakelijke bedrijfsleven gewerkt en dan merk ik dat ik soms moet schakelen tussen het zakelijke en het wat meer persoonlijke werkveld. Dat heeft ook weleens gebotst met het personeel. Bijvoorbeeld toen de geiten hier kwamen. De dieren waren al onderweg toen we erachter kwamen dat het isolatiemateriaal in het verblijf gevaarlijk kon zijn voor de dieren. Loes wilde dat eerst opgelost zou worden voor de dieren kwamen, maar wij hebben als bestuur gezegd dat we in dit geval het risico wel durfden te nemen om het een dag later goed op te lossen. Wij nemen dan als bestuur de eindbeslissing, maar vinden het wel belangrijk om naar het personeel te luisteren. Uiteindelijk was er niks aan de hand met de geiten en is het euvel snel verholpen.”

Kinderboerderij als bedrijf

“Ik zie de kinderboerderij als een bedrijf. Natuurlijk is er ruimte voor ideeën, mensen en organisaties, maar het moet wel kunnen. Voorheen werden hier regelmatig stagiairs aangesteld die nergens anders terecht konden. Wij vinden het belangrijk om iedereen een kans te geven en goed te begeleiden, maar sommige stagiaires bleken teveel begeleiding nodig te hebben. Dat kunnen wij niet bieden. Wij hebben dan ook met scholen afgesproken dat dat niet meer gaat. Ook nemen we geen afstandsdieren meer aan van bezoekers. We hebben nu ons eigen gezonde dierenbestand en volgen daar ons beleid in.

Op de kinderboerderij draait het ook om geld, maar daarvoor moet je eerst investeren. Zoals in een goede administratie, diergezondheidszorg en de PR. Daar zijn we nu druk mee bezig. We laten een bedrijfsfilm maken voor in de informatiemap over de kinderboerderij. Daarmee willen we sponsoren, bedrijven en scholen uitnodigen en zo laten zien wat we te bieden hebben. Tijdens de bijeenkomst vertellen we ook wat we gedaan hebben met de bijdrage van de sponsoren. Aan scholen vragen we waar zij behoefte aan hebben, welke lessen en thema's. Door in gesprek te gaan, kunnen we beter inspelen op de wensen uit onze omgeving en ons beleid erop aanpassen.”

Veel vrijwilligers uit de buurt

“Bij de start van de boerderij zijn we meteen gestart met het werven van vrijwilligers. We hebben nu zo'n 40 vrijwilligers in de leeftijd van 12 tot 74 jaar die zich inzetten voor de kinderboerderij. De meesten komen uit de regio en hebben we via-via kunnen vinden. Wat ik belangrijk vind, is dat de vrijwilliger echt past op onze kinderboerderij en zich kan vinden in de regels en het beleid. Zo meldde zich onlangs een 62-jarige man om met onze nieuwe ezels en pony aan de slag te gaan. Daar zijn we heel blij mee, maar nog belangrijker vind ik het, dat die man kan en wil werken 'onder' een vrouw van 24 jaar en zich kan vinden in wat wij willen laten zien. Ik doe het aannamebeleid van de nieuwe vrijwilligers en leg dan ook de regels uit en hoe we hier werken. Daarna overleg ik met de medewerkers, want uiteindelijk gaan zij met de vrijwilligers aan de slag en het moet natuurlijk ook onderling klikken.”

“We hebben ook altijd een eindgesprek met stagiairs. Daarbij vraag ik niet alleen wat ze leuk vonden en geleerd hebben, maar ook wat ze minder leuk vonden. Daar kunnen wij weer van leren. Bij het gesprek vraag ik ter afsluiting of ze het leuk vinden om als vrijwilliger aan de slag te gaan. En dat werkt! Een deel van onze vrijwilligers was eerst stagiair. Die persoonlijke benadering werkt echt heel goed.”

>> Lees verder

Vervolg interview: vrijwilligers(werk) in de praktijk

We maken er een feestje van

“We merken dat vrijwilligers het ook fijn vinden dat we hier met een beleid en met regels werken. Ze weten daardoor goed waar ze aan toe zijn en wat hier wel en niet kan. Daarbij staan we altijd open voor hun inbreng. We organiseren vrijwilligersbijeenkomsten om met zijn allen actuele zaken en plannen door te spreken. Zo betrek je mensen bij de kinderboerderij. We vinden het heel belangrijk dat de vrijwilligers het naar hun zin hebben en het leuk vinden. We proberen er dan ook zelf een feestje van te maken en enthousiasme uit te stralen. Dat is iets wat vrijwilligers bij blijft en waardoor ze ook blijven.”

Win-win met de vrijwillige filmclub

“Waar we erg trots op zijn, is onze lokale filmclub. Zij kunnen hier gratis vergaderen en in ruil daarvoor maken ze een aantal filmpjes van enkele minuten van de kinderboerderij. Een echte win-winsituatie dus. Zo hebben we straks 10 filmpjes over de kinderboerderij en de dieren.

Loes vertelt in dat filmpje iets over de dieren voor bezoekers. De filmclub filmt en monteert dit vervolgens. Het eindresultaat zetten wij [op onze Facebookpagina](#). Aan het eind van elk item stelt Loes een vraag over de dieren en kunnen bezoekers een leuke prijs winnen. Daar krijgen we hele leuke reacties op.”

De Höfte start met een interne cursus dierverzorging

Kinderboerderij de Höfte uit Oldenzaal start vanaf zaterdag 7 maart met een interne cursus dierverzorging. Iedereen vanaf 18 jaar, die iets wil leren over (boerderij)dieren kan zich inschrijven.

De cursus is geschreven door bedrijfsleidster Loes Meijerink. Door haar opleiding als docent dierverzorging, heeft zij haar kennis en ervaring gebruikt om deze cursus vorm te geven. De cursus bestaat uit vier bijeenkomsten die eens per maand op de zaterdagochtend van 09.30-11.30 uur gehouden wordt. De thema's die behandeld worden, zijn onder andere huisvesting, voeding, voortplanting en gezondheidszorg van dieren zoals, cavia's, konijnen, pony's, geiten, schapen, koeien, kippen enzovoorts.

Cursisten ontvangen een naslagwerk en gaan op de cursisdagen in de praktijk aan de slag op de kinderboerderij. De kosten voor de cursus zijn €250,- per persoon. De cursus is echter gratis, wanneer cursisten de cursus met goed gevolg hebben doorlopen en zich aanmelden als vrijwilliger in de weekend dierverzorging.

Als vrijwillige dierverzorgers ben je enkele keren per maand verantwoordelijk voor de verzorging van de dieren in de weekenden. Aan het eind van de cursus krijgen de cursisten een bewijs van deelname. Meer informatie via www.dehofte.nl of bij Loes (0541-510925).

Loes Meijerink over de cursus: “Het is de eerste keer dat we zoiets opzetten. Het mes snijdt aan twee kanten, want als mensen zich inschrijven en geen vrijwilliger worden hebben ze wel de kennis op zak, bijv. als ze zelf dieren willen houden. Als ze geen vrijwilliger worden, hebben ze voor een heel schappelijke prijs een leuke cursus gedaan. Daarnaast verdienen wij er dan een leuk zakcentje aan. Als cursisten zich wel inschrijven als vrijwilliger, dan zijn ze goed voorbereid op het vrijwilligerswerk en hebben wij een vrijwilliger die grotendeels al is ingewerkt.”